

ای خدای باغ‌های جاودانه در بهشت
زیر باغ‌ها روان
جویبارها
روی شاخه‌ها انارها
ای خدای قصرهای از طلا و نقره خشت خشت
غرق عطرهای پاک
حجره حجره یاس و لاله و گل محمدی
در میان حجره‌ها نشسته صف به صف
چهره‌های تابناک
دوسستان مهربان و هم زبان
بی گناه و زشتی و بدی
در لباس‌های سبزی از حریر
تکیه داده بر سریر
در رضابت و سلام
غرق گفت و گو و شادی مدام

...

بهشتِ من

محمدحسن حسینی
تصویرگر: مریم سادات منصوری

- توضیحات
۱. سریر : تخت
۲. این شعر الهام گرفته از آیات زیر است:
تویه (۷۲-۲۱-۸۹) (۱۰۰)
نساء (۵۷-۱۲-۲۱) (۱۳)
مانده (۱۲-۸۵-۱۵) (۱۱۹)
آل عمران (۱۳۶-۱۵-۱۵) (۱۹۸)
شعراء (۵۷-۱۳۴-۵۷) (۱۴۷)

ای خدای خوب من
آرزوی من از این همه
یک نظر به روی توست
دم زدن
در نسیم گفت و گوی توست
کاشکی تو انتهای سرنوشت من شوی
کاشکی خودت بهشت من شوی